

VARONES DE ESPAÑA

VARA DE REY

Pocos días ha que las Cortes aprobaron una propuesta concediendo ciertos beneficios en sus carreras militares a los nietos del heroico general Vara de Rey.

A bien seguro que no son pocos en España los que ignoran quien fué Vara de Rey, el soldado que rigió la más gloriosa operación militar de los tiempos modernos. Y no es esto raro, porque en nuestro país, el personaje que no acudilie partido político, se "sacrifique" siendo ministro, o no dé detonantes espectáculos frente a su masa, pasa desapercibido e ignorado de tantos y tantos, que no tienen más cultura que esa llamada de "quince céntimos" que proporciona el más anodino y vulgar de los periódicos.

¿Quién fué Vara de Rey? Por una síntesis asociatoria de ideas, acude a mi memoria este sucedido verídico y triste. Una señora pregunta frente al monumento en que Madrid idealizó a Jacinto Ruiz Mendoza dando el sagrado grito de independencia: ¿quién es éste? Es un médico, responde con sarcasmo su acompañante. Y la curiosa e ignorante mujer replica: ¿Y para qué lleva la espada? ¡Ah!, señora—le responde el otro—para combatir las enfermedades. Y es que el dolor del dolor de la ignorancia de los hechos de la Patria, se encubrió entonces con la aristófónica máscara de la ironía.

Pero hecho el aparte, volvamos al amargo 98, que resplandece trágicamente entre las llamas del incendio que consumió imperio colonial jamás igualado.

1898. Estamos en julio y en Santiago de Cuba. En su puerto la escuadra española está dispuesta al sacrificio inútil, que le impondrán la oligarquía, el desgobierno y quien sabe si las "secretas influencias", que preparaban el golpe de muerte al imperio que en manía de extranjería, había perdido misión y sentido desde el tiempo de Carlos III.

El primero de julio, al incendio del amanecer del trópico, sobre las trincheras del Caney que ocupan 471 "espectros ambulantes" a las órdenes de Vara de Rey, cae un diluvio de hierro y fuego norteamericano vomitado por los cañones y fusiles de la división Ialton que encuadra 6.500 hombres.

Sobre las trincheras de España, aparece rítmicamente una línea de sombreros de paja, inmediatamente una descarga, y los sombreros desaparecen. Las primeras olas norteamericanas son segadas por el

fuego de aquellos desmedrados infantes españoles. Los mozallones americanos de la vanguardia, sportmans ávidos de emociones a las órdenes de Roosevelt, están pegados al terreno, a causa de los fuegos de los soldaditos de España, dirigidos magistralmente por Vara de Rey.

En vista de que el avance norteamericano no prospera, a las tres de la tarde llega una nueva brigada y todos juntos dirigen su enorme masa contra los españoles. Dos asaltos seguidos son rechazados por aquel puñado de valientes, animados por Vara de Rey, aquel soldado de aspecto imponente digno de ser un héroe cantado por Homero.

El general reparte las únicas municiones que quedan y poco después es herido por balas de fusil que le atraviesan ambas piernas. Cuando no le restan más que un puñado de hombres y las heridas de su cuerpo no le permiten tenerse en pie, comenzó, acostado en camilla y conducido por sus soldados, la retirada hacia Santiago. La pequeña columna hacia alto a menudo para contestar con descargas cerradas al enemigo que le acosaba por todas partes.

Así describe los terríges momentos Justo de Iara, oficial cubano que peleó en las filas norteamericanas: "Cayó junto al general uno de sus hermanos. En aquel espantoso día, el gigante vió la destrucción de cuanto podía serle más grato en la existencia: la familia, su bandera, el poder de la patria, mas ni un instante se abatió su espíritu de acero.

Herido dos veces, rodeado de 60 hombres, resto último de sus tropas, se incorporó en la camilla para decir: ¡fuego muchachos! La tercera bala vino a cortar su existencia. Cayó como un titán dominado por la muerte; pero todavía le quedaron fuerzas para levantarse por última vez y, con los ojos vidriados por la agonía, ahogándose en sangre, levantar la espada como en saludo militar a la gloria y exclamar: ¡Fuego muchachos, fuego y viva España!"

Así acabó el general Vara de Rey. Le sirvió de sudario la bandera de España, aquella bandera que los españoles no arriaron del fuerte del Caney y fué preciso destrozarla a balazos norteamericanos. Vara de Rey, el padre de sus soldados, no pudo vencer y por eso les llevó con resolución espartana a la muerte, antes que a la deshonra.

Bien han hecho las Cortes en honrar la memoria de tan heroico español, en sus descendientes. Vara de Rey además de un héroe era el espíritu de sacrificio sobrenatural, hecho carne, en aquella España del 98, llena de partidos y partidejos, de primates y oligarcas, de camillas y tertulias de café que con alegría incompetencia asumían la función de gobernar y que desde Madrid llevaban a la muerte a nuestras escuadras y conducían a trágicos desastres a nuestro ejército. Eso sí,

luego que en Cavite y en Santiago se hundieron nuestros barcos, luego que en el Cañey y en la Loma de San Juan se aniquiló a nuestros soldados, luego que se perdieron las últimas perlas de nuestra corona colonial, por todas partes brotaron ayes tardios y el tan manoseado pendón de las responsabilidades se irguió con fiereza.

1898. Vara de Rey y sus soldados encarnaron la verdad y el amor de la España grande. Lo demás de aquel tiempo: campaña responsable, informaciones sindicatrías, directrices de gobierno, clamores populares, discursos en las Cámaras para indicar lo que se debió hacer luego de no haber hecho nada. Lo demás, repito: ¡palabras! ¡palabras!

FEDERICO DE YRANZO.

NOTICIARIO BREVE

Inquietud en Francia ante los proyectos de Hitler.

—La actividad del Reich en Alemania preocupa en los medios diplomáticos.

—Jefes rusos condenados a muerte por haber dilapidado un millón de rublos.

—Egipto protesta por el bombardeo de Dagabur, durante el cual fué alcanzada la ambulancia de la Cruz Roja.

—Parece que Graziani ha conseguido un avance de varios kilómetros.

—Inglaterra y los Estados Unidos se han puesto de acuerdo para continuar las conversaciones, aun en el caso de que los delegados del Japón se retiren.

—Japón adopta una actitud conciliadora respecto a China.

—Todavía hace un mes y ya los vagones de armas avanzan solos hacia la frontera española.

—Los señores Escalas y Vallés y Pujals continúan sus gestiones en Madrid.

—Los agrarios homenajean a Martínez de Velasco.

—En Valencia se construirá un palacio de las Exposiciones.

—Las tormentas arigan nuevas inundaciones en varias poblaciones gallegas.

Filarmónica de Tarragona

Dies passats anunciarérem que per aquest mes havia contractat la formidable orquestra "Filarmónica de Madrid".

Temps ha que no hi havia oportunitat de sentir tan excellent corporació situada avui dia entre les millors d'Europa, que no és prou dir.

La nova d'aquest proper esdeveniment ha causat en els filarmònics tarragonins una impressió per demés agradosa, el que dóna motiu a que augmenti el crèdit de la societat Filarmònica, que lluita de cara a l'extraordinari, com ens té demostrat.

COMENTARI

Per tal d'anar a l'hora

Us haveu fixat que Tarragona és una de les ciutats que va menys a l'hora? Cal controlar només la munió de rellotges públics de que disfruten, per a observar que no n'hi ha potser cap que marqui l'hora oficial. A voltes s'observen diferències ben apreciables que motiven que quan un hom es fia d'ells en absolut, l'exactitud vagi per portes i s'originin una sèrie de molesties que repercuten en tots els ciutadans i principalment en els viatgers.

A vegades aquesta manca d'exactitud es nota inclús en rellotges que pomposament, portant sota seu el rètol d'"Hora oficial", contribueixen a la desorientació general.

No cal remarcar amb excés les delicies d'una espera llarguissima a l'estació o a la parada dels autos que fan el servei als pobles de la rodalia, i les alegries del fer tard, refiant-se dels ràfols que sembla que fan cara de seriosos, i veure com el tren s'escapa via enllaixant a l'interessat amb un pam de nas i amb un humor de mil diables.

Caluria tenir cura de l'uniformitat dels rellotges públics. Tarragona que és una ciutat de trànsit de viatgers, ja sigui per la seva pròpia vida, ja sigui pel turisme, be mereix que aquesta qüestió pugui ésser arranjada convenientment.

Nosaltres, tot i demanant que els rellotges públics marquin l'hora oficial—cosa avui relativament fàcil, gràcies a la ràdio—proposarem també una altra cosa.

Es obvia la demostració de que a la Rambla de Sant Joan és on és major el tràfec de viatgers. De la Rambla surten quasi bé totes les línies d'autos que van als pobles veïns i per la Rambla passa un percentatge cresquissim dels viatgers que utilitzen el tren o inclús han d'embarcar-se.

No fóra possible la instal·lació d'un rellotge públic, d'un rellotge d'"hora oficial" al mig de la Rambla?

Un rellotge col·locat damunt una columna anunciadora com estan installats en moltes ciutats catalanes (ideada amb gracia i bon gust), quasi bé pagaria les espeses del rellotge i les d'installació.

Lloc d'emplaçament?

El lloc de més trànsit, al nostre entendre, és davant de Correus, sense que ens mogui en això cap interès partidista.

Nosaltres llancem aquesta idea. Aquell que més hi sàpiga, que més hi sigui.

SILEX.

La estancia del Embo. Sr. Cardenal de Toledo, Dr. Gomá, en nuestra ciudad

Tal como decíamós, el Eminencísimo doctor Gomá, llegó ayer procedente de Barcelona, siendo recibido en el palacio arzobispal por nuestro Eminentísimo y amadísimo Sr. Cardenal.

Poco después recibió la visita del Colegio de Doctores y Claustro de Profesores del Seminario y alumnos le ofrecieron un artístico pergamo.

El texto del pergamo dice así:

Eminentissimo et titulo et praecclare gestis Viro
DOCTORI ISIDORO GOMÁ ET TOMÁS
Pontificium Seminarium Tarragonense
cujus Alumnus praestantissimus insignis Professor
Decanus ac Moderator prudentia plenus existens
quidquid Alma Mater erogare poterat
Ipse exaurivit suaque potentia nusquam exhausta
post promotionem ad Archiepiscopalem Sedem Toletanam
nacta occasione exaltationis ad culmen
CARINALITIE DIGNITATIS
testimonium praebet exigum re affectu et reverentia maximum
Et gratulans in tam fausto successu
qui totum Ecclesiae deceri atque praesidio sese devovit.

LA CARICATURA DE LA SEMANA por Samerito

¡ASI DA GUSTO!

—¡Hemos entrado en la normalidad...

Información política

La izquierda española al servicio de Rusia

PREPARA EL CAMINO PARA LA DICTADURA DEL PROLETARIADO

MOSCU DICTA LAS ORDENES A LOS DELEGADOS DE ESPAÑA EN LA III INTERNACIONAL

Para acreditar la existencia de un último residuo de pudor, los representantes de los partidos republicanos que negocian la alianza electoral con los otros elementos revolucionarios, no han querido tratar cara a cara con los comunistas.

Han decidido que sean los socialistas quienes se entiendan con ellos, y los que se encarguen de transmitirles los acuerdos que adopten.

La negociación, por el lado ultrarosado, queda confiada a Largo Caballero, por los socialistas; Pestaña, por los sindicalistas, y Hernández, por los comunistas.

El arreglo entre los tres ha de ser muy fácil, pues son nimias las diferencias que les separan. Largo Caballero está, desde hace tiempo, en inteligencia con los dirigentes soviéticos; Pestaña, de escaso ascendiente entre los obreros, desde que suavizó su anarquismo, necesita de la asistencia de los otros grupos obreros para intervenir eficazmente en la política, como desea; los comunistas, al pactar con sus enemigos de ayer y con la burguesía republicana, no hacen más que cumplir las órdenes que han recibido de la III Internacional.

Es Moscú de hecho el inspirador e inductor de la alianza que ahora se concierta, con el propósito acordado, caso de que con ella se obtenga el triunfo electoral, de que sean los republicanos quienes tengan el puente levadizo que permita la entrada en la ciudadela.

Existe un documento que debieran conocerlo los aliados republicanos, para que supieran cuán escrupulosamente se ha fabricado el cebo en el que van a caer: este documento es el de la composición del Comité ejecutivo de la III Internacional (Komitern).

Este organismo ha sido elegido el 20 del pasado agosto al final del

Congreso Internacional celebrado en Moscú. En él figuran Staline, Dimitroff, cuatro representantes de Francia y tres de España.

Las instrucciones dadas a los delegados de estos dos países constan de ocho capítulos.

El más esencial se refiere a la constitución de los frentes comunes electorales.

Alvarez del Vayo, que se hallaba por los días del Congreso Internacional en Rusia, ha dicho en un reciente mitin celebrado en Málaga lo que debe ser la alianza con los republicanos.

Una etapa intermedia de labor común, en la que los republicanos disuelvan los focos fascistas y depuren los Istitutos armados, para que luego los socialistas instauren la dictadura de proletariado.

Este y sólo éste es el fin de la alianza electoral conforme a las instrucciones dadas por Moscú que siguen ciegamente socialistas, sindicalistas y comunistas, y a la que se prestan los republicanos de izquierdas no sabemos si por refilona maldad o por una indiferencia estúpida.

La alianza izquierdista es, pues, únicamente una alianza comunista.

ASTURIAS

¿Y los cuarenta millones?

Los que no quisieron cuando el señor Gil Robles, ministro de la Guerra, les emplazaba y retaba a discutir en el Congreso lo ocurrido en Asturias durante la revolución de octubre, son los mismos que ahora encandalizan, confiados en que no caben interrupciones ni réplicas, dentro del monólogo de epílépticos a que aparecen entregados. Es fácil citar nombres que no se conocen, detallar hechos, de cuya autenticidad sólo ellos responden. Lo ocurrido hace pocos días con el obrero maltratado que el director de Seguridad comprobó rápidamente que no había existido más que en la fantasía de los denunciantes, nos ilustra suficientemente sobre el valor de realidad de la campaña, en la que los confabu-

lados han puesto, para las elecciones, todas sus esperanzas.

Pero, entretanto, es decir, mientras se nos habla constantemente de víctimas, de mártires y de gente que cayó bajo los disparos de la fuerza pública sin tener nada que ver en la revuelta, no queda espacio para decirnos algo de los que la iniciaron y robaron hasta cuarenta millones de pesetas de los Bancos, establecimientos y casas particulares. ¿No hay nada que decir sobre este punto tan interesante? ¿No tienen nada que decir las izquierdas y, sobre todo, los guardadores de la jurisdicción? Porque los millones se robaron hace dieciocho meses y todavía estamos esperando que venga una palabra de repulsa, de apartamiento, para los que de este modo servían "la causa de la libertad".

Muestrario electoral

Indalecio Prieto, que no se encuentra en París ni en Bruselas, sino muy cerca de donde le conviene para sus fines electorales, dice en "La Libertad" que sólo los ilusos creen en la victoria izquierdista y aconseja no incluir, por contraproducente los presos en las candidaturas del Frente Popular.

Aparecen en Madrid los primeros carteles electorales. Son de Acción Popular y su lema es "¡Votad a España!" La Ceda dispone para la propaganda electoral de cincuenta millones de carteles, dibujos y folletos.

España entera, deseosa de oír a Gil Robles. Ha recibido más peticiones de discursos, que días tiene el período electoral, pero permanecerá en Madrid, para dirigir la campaña.

En una circular de Portelá que recuerda de Pablo Blanco, dice que aquel que reponer los Ayuntamientos es un delito.

En Asturias irán juntos la Ceda y melquiadistas.

Dicen de Oviedo, que en el pueblo de Sureda han ingresado todos los vecinos en Acción Popular y que en Gamezana han habido 77 altas.

Moscú alecciona a los comunistas españoles, ordenándoles que no ataquen ahora a la pequeña burguesía y que utilicen los periódicos republicanos burgueses.

En Córdoba le han quitado al señor Vaquero todos los Ayuntamientos. Allí florece, como en otros lugares—más que en otros lugares—el nuevo producto nacional que se llama "progresismo". El señor Fernández Castillejo va a luchar unido a las izquierdas. El señor Fernández Castillejo es capi-

CONDECORACIONES A UNAS ENFERMERAS (MADRID)

Entrega e imposición de cruces a las enfermeras de la Cruz Roja que estuvieron en Asturias cuando los sucesos revolucionarios. -- Grupo de condecoradas.

(Express-Foto)

centrismo no pasa de eso: de un block presidencial.

Ha quedado ultimado el pacto de las izquierdas.

Las impresiones que se reciben de todos los pueblos de la provincia indican el gran entusiasmo que reina en los sectores de derecha para lanzarse a la lucha electoral.

De las conversaciones habidas con elementos destacados de partidos afines, se desprende que la unión del frente antirevolucionario será una realidad.

En el local social de la C. E. D. A. se han recibido ya varios donativos para sufragar los gastos electorales.

En breve aparecerá de nuevo el semanario "C. E. D. A."

SE OFRECE

joven 27 años, para ordenanza escribiente, chófer, sin pretensiones.

Ofertas en esta Administración.

NO HI HAN INGRESSOS PETITS

Empleat...

PER MODEST QUE SIGUI EL SEU SOU...

Obrer...

PER PETIT QUE SIGUI EL SEU JORNAL...

Comerciant...

PER MINIMES QUE SIGUIN LES SEVES VENDES...

Agricultor...

PER ESCASSES QUE SIGUIN LES SEVES COLLITES...

Fabricant...

PER INFIMA QUE SIGUI LA SEVA PRODUCCIO...

Llicenciat...

PER REDUIDA QUE SIGUI LA SEVA CLIENTELA...

Rentista...

PER BAIXES QUE SIGUIN LES SEVES RENDES...

Representant...

PER LIMITAT QUE SIGUI EL SEU CORRETATGE...

....trobarà vostè una forma de Segurs sobre la Vida, adaptable a la seva situació econòmica, que li aclarirà el pervindre, en

LA EQUITATIVA

(Fundació Rosillo)

COMPANYIA ANONIMA DE SEGURS SOBRE LA VIDA

AGENT GENERAL A TARRAGONA

DAVID MESTRE I MASIP

COLON, 42

"LA EQUITATIVA" és la Companyia de Segurs sobre la Vida que major producció ha obtingut a Espanya, en el passat exercici (1934), amb un total de

72.497.904 Ptes.

ATWATER KENT RADIO

1936
RADIO PARA TODOS
A. FONT
C. de RIU, 19
TARRAGONA

Edili i Urcu

Josep Maria Junoy, crític

per JOSEP MARIA CAPDEVILA

Tothom té per indiscutible la crítica artística de Josep Maria Junoy, bé que no sigui estudiada com caldría en aqueix país de descuits. De vegades en una nota breu, de vegades en dues paraules, que en el curs d'un escrit prenen un relleu sorprenent, dóna les distintives d'una obra artística, que valen per un judici definitiu. A la seva sensibilitat finament acollidora no li fuig un detall que valori una obra: en un detall a voltes eudevina el sentit que l'artista en tenia. Potser nosaltres, sense la crítica guiatora, no ens n'adonariem de seguida. La crítica de Josep Maria Junoy ho exposa d'una manera intuitiva, sense argumentar-hi, amb una profund coneixement de la tècnica artística i un sentit meravellós de la bellesa. Sap veure la bellesa per escondida que estigué sota els errors i desviacions de les escoles i els artistes. A més, la seva crítica s'avancava sempre amb la seguretat tranquilla de qui sap el camí i no tem perdre's-hi. Sempre era la primera. En els començaments d'un artista, planerament, sense vacillar-hi, donava el seu parer, que al cap de temps l'hi compartia el públic. Així ho veiem, per exemple, en el seu llibre "Arte & Artistas", que avui és un plaer de rellegir. En 1912 hi aplegava els seus judicis sobre aquella generació d'artistes que definitivament ha triomfat dins i fora de Catalunya, i aleshores, en gran partida, estava a les primeries.

Per què Josep Maria Junoy no aplega en llibres tantes notes i articles malaguanyadament dispersos en revistes i diaris? Darien una visió segura, que ens guiarà en l'estudi de l'art modern a Catalunya i fora d'ella. Ferò és difícil que mai ho faci. Recordem que feu destruir a la guillotina l'edició "Arte & Artistas" al cap de poc de sortida. No el podia satisfer. Ferò què el satisfaria? De moment, cap obra seva. En canvi estima les obres de crítica i literatura dels seus amics, per una delicada compensació imbuida de cortesia. Aquell malcontentament dels seus escrits rovint l'ha privat de seguir la publicació d'una obra que restava escaudada en periòdics. "Arte & Artistas" era el primer volum d'una sèrie. En 1931 aplegà les notes volanderes que havia escrit al marge de les exposicions d'aquell hivern. Continuades en volums anuals, haurien constituit un document crític inestimable del nostre art contemporani; publicació interrompuda i, pel volum sortit, poc agrada per un públic distret en futeles i cridaneria.

Mes sota la crítica de Josep Maria Junoy ha d'haver-hi uns principis que la informen. Els hi pressentim i els deduiríem si el mateix crític no ens els donés en un llibret d'aforismes. "Marginalia diversa". En una vintena de pàgines breus, ens ofereix a la meditació—és llibre per a meditar-hi—el seu pensament sobre l'art i la vida.

La seva amor a la claredat llatina no el pot distreure frívolament del misteri. Un gran filòsof i teòleg modern, el bisbe Torres i Bages, havia parlat en una de les seves lletres pastorals famoses —i poc llegides— del misteri de la llum. La tenebra té misteri, però la llum també, i encara més, perquè té tot el misteri de la vida. En "El gris i el cadmi", com en algunes conferències, campeja l'enamorament de la claror llatina i d'aquella mar que "és una mar d'estàtues". Claredat també vol dir elegància, però Josep Maria Junoy no s'acontentaria, ni en l'art ni en la vida, d'una elegància únicament de gest, en definitiva fàcil; sinó que vingui de ben endins. "La veritable elegància—diu—cal no oblidar que més que un afer de plec en fora, és un afer de plec endins". Hem d'entendre, a més, que claredat no vol dir enlluernament, sinó mesura. Una mesura mig instintiva mig reflexiva, que quasi sembla de miracle. Hi ha, en efecte, en qualsevol acte de la vida, tantes coses que haurien de convergir en harmonia, que hi és verament difícil una justesa agraciada. I aquesta justesa potser no l'aconseguirem si no ens posavem sempre un paquet a distància per veure bé les coses, per temor humil d'errar-hi, d'on deriva com una ironia afectuosa i atemperada: "Hi ha una escuma d'ironia. Hi ha una bromera de la ironia". Així la raó ha d'intervenir en tota la vida, però sense una rigidesa que la desviaria de si ma, teixa. "La raó no és ben bé la raó sense la gràcia. La gràcia no és ben bé la gràcia sense la raó." Aquest fons ideològic, que és el fons del seny antic, pien un matis modern en els afors de Josep Maria Junoy. No segueix una tradició antiga formulàriament, ni és amic de l'art modern, com erradament s'ha dit, per snobisme. Aquells que el tenen per frívols és q'te no han vist on anava. Allò que diu: "Cal fer-se perdonar la modernitat per la tradició i la tradició per la modernitat", en ell no és una tècnica sinó un fet de vida profund. Les vint pàgines brevíssimes d'aqueix llibre d'or són expressió de llargues experiències, d'una seguida atenció als fets de la vida.

Com a complement de l'obra crítica de Josep Maria Junoy calia una obra poètica. Podriem dir que ja ho és la seva prosa, tan ben acollida, precisa, tallada en relleu, i que no cerca efectes sinó dir coses. Moltes notes seves són poemets en prosa. A més d'un llibre de calligrames —i d'aquell calligrama a Guynemer, tan emotiu— la seva poesia, un moment, forma un recull delicios. "Amour et paysage".

Ara Josep Maria Junoy escriu les seves memòries. Encara que solament acabés les de la seva infància i joventesa, ens donaria segurament una obra plena de visions diverses i acolorides d'aquell temps, de vives evocacions de gent famosa aleshores, una obra històricament cenyida i alhora agudament suggestiva. Aquest hivern les podríem llegir si els esprésos d'artista del seu autor no s'interposen.

El Premi Ignasi Iglesias

La immensa majoria d'obres votades són d'autors que n'han publicat en "El Nostre Teatre".

Significa un èxit remarcable per "El nostre teatre" el fet que dels trenta autors, les obres dels quals han obtingut votació, vuit són d'autors que

han publicat obres en aquesta col·lecció.

Molts d'aquests autors, "El nostre teatre" els ha publicat obres estrictament inèdites per tal d'estimular-los a que conreuin la literatura teatral. Ara acaben de veure que llurs obres conservants ha assolit la màxima atenció del Jurat, i han obtingut, per tant, votació.

L'obra guanyadora del Premi, i la

finalista són de dos autors — Nicolau Maria Rubió i Tuduri i J. F. Vidal Jover — dels quals "El nostre teatre" ha editat obres sense haver estat estrenades prèviament. Es molt probable que aquests dos autors i també els que han obtingut votació, davant el difícil que resulta estrenar per manca de teatres públics on s'hi representi en català, si no haguessin trobat la manera de donar a conèixer llurs obres, tal volta haurien adreçat la seva activitat envers altres gèneres literaris o abandonada decebuts, tot creient que mai no podrien assolir els llocs preeminent en la dramàtica catalana, que ara acaben d'aconseguir.

Sabem què l'obra premiada i la imensa majoria de les votades les publicarà "El nostre teatre", excepció feta, naturalment, d'"El jutge està malalt" i "Adriana i l'Amor que foren editades per aquesta col·lecció teatral mal abans del fall del Jurat que ha atorgat el Premi Ignasi Iglesias d'enguany.

En resum, "El nostre teatre" ve portant a terme una tasca tan eficaç per al redreçament del teatre català, que s'ha fet mereixedor del més pregon agraïment.

II Certamen literari

organitzat pel Grup "AUDAX" de la F. J. C. de C., sota el patronatge de l'"ESOLA PER A FORMACIÓ DE CATEQUISTES" de PAEDAGOGIUM per tal d'incrementar entre els joves l'amor a l'Acció Catòlica i a la Cultura cristiana; i entre els infants, l'amor al Catecisme.

PREMIS I TEMES

I. — Un exemplar en paper couched, edició numerada, de l'obra de Mn. Serra Vilaró, pvre. "FRUTUOS, AUGURI i EULOGI, màrtirs sants de Tarragona", al millor treball sobre el tema: "Sant Fructuós, Patró d'Acció Catòlica tarragonina; i els seus diaques sants Auguri i Eulogi, models d'apòstols.

II. — 20 pessetes ofertes pel Secretariat d'Unió Diocesana de la F. J. C. de C., al treball que millor gloxi el tema: "Lloc dels joves dintre de l'Acció Catòlica. Medis per a incrementar les organitzacions d'Acció Catòlica.

III. — 25 pessetes donatiu del grup "Audax" al tema: "Necessitat de les organitzacions post-escolars com a medi de formació individual i de proselitisme.

IV. — 50 pessetes donades per l'Excm. senyor Eduard Toda a la millor composició que tracti el tema: "Influència de la trilogia: Rincoll, Poblet, Santes Creus en la cultura i en la vida social" (amb motiu del centenari de llur destrucció).

V. — Les obres de Mn. Miquel Meldres, pvre., "La Muntanya de la Mirra" (esgotada), "Particules", "La Ruta Iluminada" (esgotada), "Elogi del Turisme" i "El Llibre de la Mare de Déu" (dos volums), donatiu de l'autor. Al millor treball en vers o prosa sobre Lope de Vega.

VI. — Un valuós objecte, donat del M. Irte. senyor Ramon Bergadà, canonge regent de la Catedral de Tarragona. Al millor treball que desenrotilli el tema: "L'Oració de Jesús. Jesús prega: a qui, per qui i què demanava".

VII. — 20 pessetes ofertes pel Casal Catequístic de la Santíssima Trinitat, a la millor composició que exposi el tema: "L'obediència de Jesús: Jesús obeí: a qui, oca-sions i perquè obeí".

(Acaba a l'altra plana)

CAMBRA (1)

per DOMÈNEC PERRAMON

Adéu, la timidesa d'aquells dies:
porpra a la galta, llavi amb entrebane.
Amor: els viaranys que presents
ja tenen lliris blanques, de perfum blanc.

Se'n velluta l'esguard amb la collita
dels estels que comptem pel finestre.
A mig comptar, tu et vas tornant petita
com el llumet discret del dormidor...

Un àngel de repòs ens fa de patge
i amoroix les plomes del coixí,
tan tèbies com ja ens deia el prometatge,
tan pures com els purs llençols de lli.

Ja respirem, assernats de venes,
hores nocturnes, amb un pacte als ulls:
"Amb garlandes de vetlla fem cadenes
i de tendresa devindrem curulls."

Al nostre cel floreix la lluna nova
amb somriures de plata pel demà
i veiem la cortina de l'alcova
tota brodada d'invisible mà.

La brodaria té un regust d'auguris
que encanta l'ombra dolça dels replecs...
Tots dos, al cor diríem: --No et deturis,
acompassan's un son viu de batecs.--

I, a l'alba, quan tremola la cortina
i el son escola un fumerol somort,
tu et poses una mà damunt la sina
perquè no et voli el colomi del cor.

(1) Poesia premiada als Jocs Florals de Girona d'enguany.

Joan Cristià Bach

(1735 - 1782)

El món musical commemora el segon centenari de la naixença de Joan Cristià Bach, el darrer fill, el fill preferit del vell Joan Sebastià. En morir l'autor de la Passió segons Sant Mateu i de la Missa en si menor, Joan Cristià tenia 14 anys. Mort el seu pare, Joan Cristià anà a viure a Berlin, a casa del seu germà Felip Manuél. I el conegut "sonatista" ensenyà a Joan Cristià el clavicèmbal i la composició. Joan Sebastià no havia pogut terminar l'educació musical del seu fill Joan Cristià.

I heus així dos fets curiosos: Felip Manuél Bach fou més conegut, més admirat, més popular que el seu pare. Tocava el clavicèmbal de manera mestrívola. I tothom partava de la seva tècnica i de la seva gràcia. Seguí, sens dubte, l'exemple de Coperini.

Compositor, Felip Manuél Bach creà o ajudà a crear la forma sonata. La forma que havia d'esdevenir sobretot fructuosa, glorirosa, en servir-se'n Haydn, Mozart i finalment Beethoven.

Però Joan Cristià assolí encara més èxits que el seu germà Felip Manuél. Vint-i-cinc anys després de la seva mort, hom publicava i hom executava encara les seves obres "da camera" i simfòniques.

Els dos fills ja esmentats de Joan Sebastià Bach foren, doncs, més coneguts, més admirats, més aplaudits que llur pare. Algú, però, ha fet remarcar (i amb raó) que les grans obres del vell Joan Sebastià han fet tornar després pàlrides les produccions dels seus fills.

* * *

Talment com el seu germà Felip Manuél, Joan Cristià Bach practicà l'estil nou del seu temps, l'estil "galant", l'estil que motivà el fet d'arreconar les creacions dels

vells polifonistes, el més genial dels quals havia estat, precisament, Joan Sebastià Bach.

Hom s'ha preguntat si l'italianisme de Joan Cristià Bach era sincer o era degut a l'ambient que respirà o al desig de seguir la moda. Cal acceptar, creiem, en el cas que ens ocupa, la influència de l'ambient. En primer lloc, Joan Cristià Bach havia estat deixeble del seu germà, amador, com ja és sabut, i defensor de l'estil "galant". Però cal recordar encara això: als vint anys. Joan Cristià abandonà el seu germà i començà a viure, podria dir-se, la seva vida. I anà a Itàlia, a Milà. Fou mestre de capella del comte Agostino Litta. I Litta esdevingué el protector del jove músic i Joan Cristià pogué anar a Bolònia i pogué estudiar o perfeccionar el contrapunt amb el conegut Pare Martini. Terminats els seus estudis, Joan Cristià tornà a Milà i es convertí al catolicisme. I fou nomenat organista de la Catedral de l'esmentada ciutat. D'aquí que se l'anomeni "Bach de Milà". Escriví aleshores molta música religiosa. En fi, anant més d'un cop a Nàpols, Joan Cristià Bach sentí les òperes que assolien els més grans èxits. I després, sobretot, del triomf de les seves obres: "Catone in Utica" i "Alessandro nelle Indie", decidió escriure per al teatre.

Repetim-ho: en practicar l'italianisme, la melodia bonica, l'estil "galant", que constituïa la moda del seu temps, Joan Cristià Bach seguí l'exemple del seu germà Felip Manuél i volgué imitar, d'altra banda, allò que havia sentit, que havia conegut, que havia admirat a Itàlia.

* * *

(Acaba a l'altra plana)

VALLE INCLAN

L'autor de "Flor de Santidad", que ha finat deixant en testament que volia un enterrament laic, és un dels escriptors moderns més extravagants i més suggestius alhora. Té un matis propi, poderosament destacat, dins la moderna literatura castellana; tot aquell que volgués imitar-lo fràcassaria en un caraturesc penós.

Deixem l'home amb totes les seves anècdotes, que ara no interessen, i notem la seva obra literària, a desgrat de que, sovint, la vida de l'autor explica la seva obra.

De tota la generació, anomenada del 98, Valle Inclán és, sens dubte, la figura més destacada i més personal. S'ha parlat de les influències que rebé de Rubén Darío, quan Rubén Darío les rebé de Valle Inclán, de D'Annunzio, del simbolisme francès, etcètera, i és cert que l'ambient contribuí a aguditzar la seva sensibilitat fins a tornar-la morbosa, i adhuc eròtica, amb un refinament no pessimista, fatalista, i, en l'expressió, profundament immoral; però també és cert que totes les influències possibles, foren garrillades, atomitzades, i volatilitzades per un formidable temperament d'escriptor racialment castellà, que havia expremut la sàvia de la raca, amb tots els seus matisos i contorns, i per això conreà aquell estil arcàic que sabé conti-

nuar sempre amb una noblesa insuperable.

El contingut de les seves novel·les, des de les famoses "Sonatas" fins a "Flor de Santidad", a través de la filigrana estilística, traspàs una sensibilitat completament pagana. Els personatges que dibuixa, estan impregnats d'una ironia, escèptica, però sempre amorals. Les obres de Valle Inclán són una barreja de sediment cristianofogat en pagania, d'anècdotes píntoresques, d'històries de bruxots i contes de fades, de basardes misterioses, i de passions humanes desfermades crument; però tot ho dilueix en una prosa meravellosament refinada. Aquí, però, hi ha perill. Gran part de les novelles castellanes actuals, són repulsives adhuc pel lèxic baix, de "caló" localista, inelegant i groller; Valle Inclán ha mantingut sempre en les seves obres una tessitura cavalleresc, un sentit pulcre, "pròcer", però, per dintre, filtra la perillosa metzina...

A. M. de B.

Lector

Ja ets subscriptor de

«LA CRUZ»?

VIDA RELIGIOSA

SANTORAL

Sants Joan Probus, bisbes; Taciana, Satir, Arcadia, Zotic, Rogat, Modest, Castul, Tigri i Eutíopi, màrtirs, i Benet i Alfred, abat.

MISSA D'AVUI

Infraoctava de l'Epifanía. — De la Sagrada Família

Doble major. — Ornament blancs

L'Església en l'amissa d'avui, ens fa entrar en la Sagrada Casa de Nazaret. L'Evangeli ens explica l'ordre en l'amor, l'esperit d'abnegació i sacrifici, el fervor religiós, l'intima caritat de família i els constantavençament en el camí de la santedat, de què donaven proves aquells esposos i aquell Fill de la Casa de Nazaret. En l'Epistola, l'Apostol sant Pau ens exporta a la pràctica de les virtuts domèstiques que, a exemple de la Sagrada Família, han d'exercitar en nostres cases: la caritat, la dolçor, la paciència, el soportar-nos mútuament i el viure joiósament i units tots amb el Senyor en la pregària i la lloança divina.

Invoquem el patrocini de la Família de Nazaret a fi que poguem aconseguir la imitació dels seus exemples i la seva protecció durant la nostra vida i en l'hora de la nostra mort.

EVANGELI

Continuació del sagrat Evangeli segons sant Lluc:

Quan Jesús hagué complert dotze anys, Maria i Josep pujaren a Jerusalem, seguint el costum de cada any, i quan ells se'n tornaren, passades festes, l'Infant Jesús romangué dins Jerusalem i els pares no se'n-adonaren. Pensant que seria entre la comitiva, feren tot un dia de camí i el cercaven entre els parents i coneixuts. I no trobant-lo enlloc, tornaren enrera a Jerusalem per a cercar-lo. I s'esdevingué que després de tres dies el trobaren en el temple, assegut entre els doctors, oint-los i preguntant-los. Tots els qui el sentien estaven astorats de la seva saviduria i de les seves respostes. I ells de veure-ho se'n-admiraren. I sa mare li digué: Fill, perquè te'n has portat així? ve't ací que ton pare i jo et cercàvem trets aflijits. I Jesús els diu: Perquè era que em cercaueu? No sabieu que en lo que és del meu Pare, cal que jo hi sia? I ells no varen entendre lo que els deia. I devallà amb ells i vingué a Nazaret: i els estava sotmès. I sa mare conservava dins el cor totes aquelles paraules. I Jesús creixia en saviduria, estatura i gràcia davant Déu i els homes.

MISSA DE DEMA

De l'Octava de l'Epifanía
Doble major. — Color blanc

MISSA DE DIMARTS

De sant Hilari, bisbe, confessor i doctor de l'Església
Doble. — Ornament blancs

QUARANTA HORES

Es celebren a l'església de Sant Joan, essent les hores d'exposició de les vuit a les once del matí i de dos quarts de quatre a dos quarts de vuit de la tarda.

El dia 15 comencen a l'església de la Trinitat.

CULTES PER AVUI

CATEDRAL. — Misses des de dos quarts de sis fins a les nou, cada mitja hora, i a les deu, onze i dotze.

A dos quarts de deu s'entra al chor; després del cant de Tercia, processó claustral i missa conventual.

Capella de la Mare de Déu del Claustre. — A les set, missa i homilia.

Capella del Santíssim. — Tarda, a tres quarts de cinc, rosari, trisagi i plàctica dominical.

SANT JOAN. — Festa de la Sagrada Família. Misses a les sis, set, vuit, nou, tres quarts de deu ofici cantat, i onze.

Tarda, a les sis, Rosari, trisagi cantat, sermó pel Rnd. Josep Maria Domingo, benedicció i reserva.

SANT FRANCESC. — Misses a les

Certamen literari

(Ve de la plana anterior)

VIII. — Una bella imatge de l'Infant Jesús al bressol, donatiu de la Sala Parroquial de Sant Joan Baptista al treball: "El treball de Jesús. Jesús treballà; per què i quan ho féu".

IX. — 20 pessetes donades pel Rnd. doctor Antoni Prenafeta, prevere, rector de Sant Francesc. Al millor dibuix sobre un motiu de la Infància de Jesús.

CONDICIONS

1.º Els temes compresos entre els números del 6 al 9 són reservats als infants que no ultrapassin l'edat de 15 anys.

2.º Els treballs podran ésser escrits indistintivament en català o castellà.

3.º Les composicions, premiades o no, no seran retornades.

4.º Els dibuixos poden ésser fets a la ploma o al llapis, en negre o colorits. Mida mínima 32 per 22.

5.º El termini d'admissió de treballs finirà el 22 del propvinent febrer.

6.º El Jurat qualificador i la festa de repartiment de premis es donaran a conèixer juntament amb el veredicte.

7.º Els treballs hauran de tra mestre's en la forma de costum, o sigui sense signatura i amb un lema. En plica apart i closa, haurà d'anar el lema sobre i contenir dins

Joan Cristià Bach

(Ve de la plana anterior)

L'any 1762, Joan Cristià Bach abandonà Itàlia i anà a Londres. I ja no tornà més a Itàlia a causa —digué ell— de la "infinita bondat del Rei i de la Reina". I el "Bach de Milà" esdevingué, doncs, el "Bach de Londres" (també s'ha anomenat Joan Cristià, el "Bach anglès", i el "galant"). Joan Cristià fou mestre de capella i mestre de música de la Reina. Ocupà, doncs, el lloc de Haendel.

Joan Cristià Bach fundà, a Londres, amb el violinista Abel, aleshores famós, els "Bach-Abel-Concerts". I els dos artistes s'imposaren. Bach dirigia els concerts. Abel era el solista de l'orquestra.

L'anomenada de Joan Cristià anà creixent. A França, les seves obres eren sovint executades. I hom li demanà que escrivis una gran opera francesa. I escriví "Amadis de Gaule", amb lletra de Quinault. "Bach, mestre de música de la Reina i de la família real d'Anglaterra, és a París. Porta l'òpera "Amadis de Gaule", de Quinault, que ha musicat..."

AYRES DE GAIÀ. — En el nom de l'autor, edat i adreça del concursant Han de dirigir-se a Mn. Antoni Pérera, Consiliari del Grup "Audax" de la F. J. C., Rambla de Sant Carles, 11, bis, pral.

L'estrena de l'òpera de Joan Cristià Bach era esperada amb la més viva curiositat. Es tractava de l'obra d'un músic eminent. I "Amadis de Gaule" s'estrenà, doncs, el novembre del 1779. Maria Antonietta assistí a la representació. Però l'obra no triomfà pas. "El Mercure" de "France", parlant de l'obra de Joan Cristià Bach, digué, amb tot, que es tractava de la producció "en la nostra llengua, d'un home de gran mèrit, tènicament molt habilit, que quan conegué un xic el nostre teatre assolirà entre nosaltres molta celebritat."

"Amadis de Gaule" es representa set vegades.

Joan Cristià Bach excelli, sobretot, en escriure música pura, música instrumental. Preparà Mozart. I escriví òperes, oratoris, música religiosa, simfonies, trios, quartets, sonates per a violí, obres per a clavicèmbal (sonates, concerts), etcètera. Joan Cristià Bach no fou genial com el seu pare, però ocupà un lloc degússim —diu Riemann— al costat del seu germà Felip Manuel i dels músics, dels compositors de Viena i de Mannheim, precursores de Haydn.

Les nostres associacions de concerts haurien de commemorar la naixença de Joan Cristià Bach. Podrien executar-se, per exemple, algunes de les seves sonates per a clavicèmbal.

F. LLIURAT.

presión excelente que no ha mucho produjo al vencer a 12 tableros en el breve tiempo de 30 minutos.

Reciba el señor García nuestra cordial y entusiasta felicitación, animándole para que se repitan estas veladas, que evidentemente contribuyen a fomentar este noble e interesante juego del ajedrez.

CLIMATOLOGIA

OBSERVACIONES METEOROLÓGICAS DEL INSTITUTO

Sábado, 11

Barómetro a 0 y al nivel del mar:
Máxima, 20'5; mínima, 12.

Temperatura a la sombra:
A las 8 h., 770'8; a las 18, 771'4.

Dirección del viento:
A las 8 h., NE.; a las 18, E.

Fuerza del viento:
A las 8 h., calma; a las 18, id.

Estado del cielo:
A las 8 h., casi despejado; a las 18, id.

Clase de nubes:
A las 8 h., Ci. St. Cú.; a las 18, id.

Evaporación:
En las 24 h., 0'0.

Lluvia recogida:
En las 24 h., 0.

Humedad relativa:
A las 8 h., 83; a las 18, 73.

RESTAURANT BUENSUCESO

CALLE BUENSUCESO, NÚMS. 6 y 8, al lado de la Rambla de Canalejas y muy cerca de la Plaza de Cataluña. Se sirve a la carta a todas horas.

BARCELONA

Altars - Imatges - Retaules

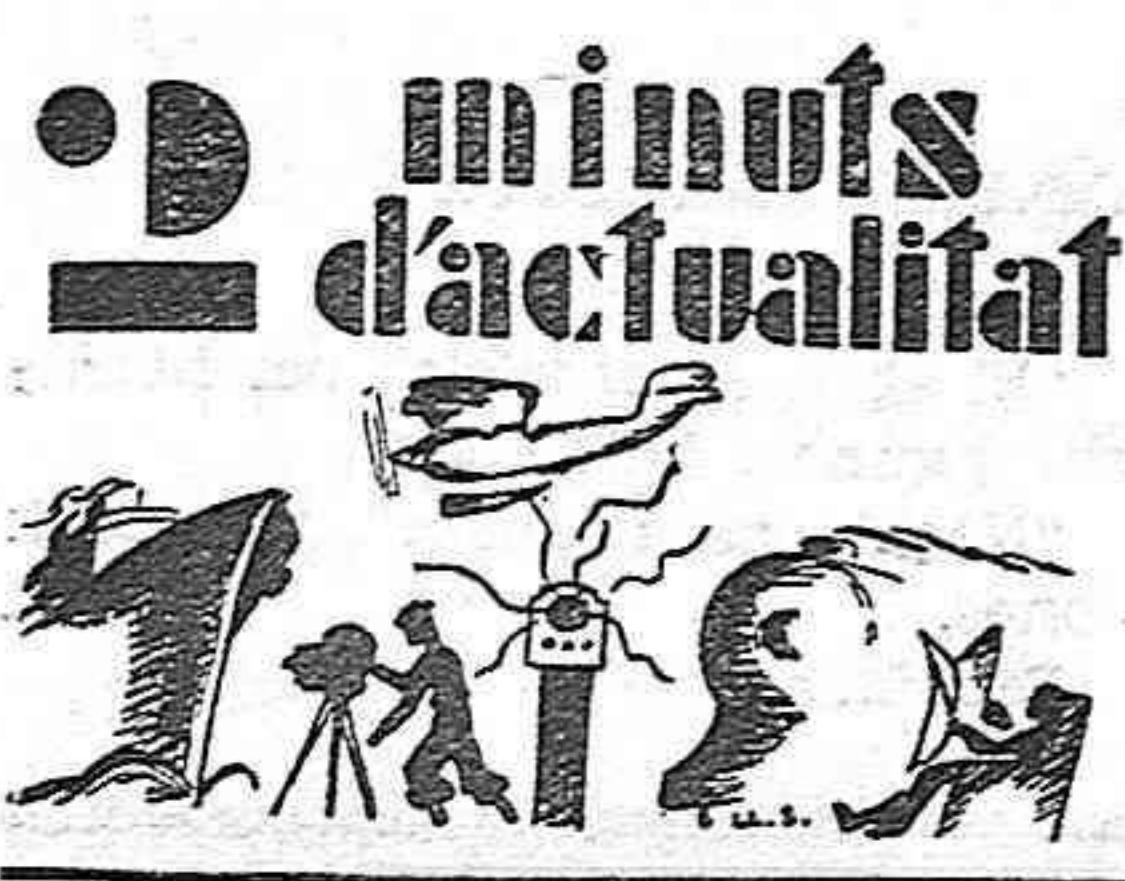
Taller de tota mena de decoració en or i policromia, reproduccions en pasta d'objectes d'art antic i modern, imitacions en arbre, metall, marfil, de

J. Sanjaume Clàrà

BARCELONA (G)-C. Milà y Fontanals, 51, interior
CASA ESPECIAL EN LA NETEJA D'ALTARS ANTICS I EN LA RESTAURACIÓ DE RETAULES

PROJECTES I PRESSUPOSTOS GRATUITAMENT

NOTAS LOCALES

12 - GENER - 1936

Visió futurista d'un "Referendum"

Per nosaltres que prestem diàriament dos minuts a la actualitat, ja és un fet consumat el triomf de la Cooperativa Elèctrica en la recollida de signatures "Pro-Referèndum" i fins i tot suposem que el poble sobrà, "vetllant pels interessos de la ciutat" (com diuen els prospectes), o pels interessos de qui sigui, que diem nosaltres, es despertarà en el moment del "Referèndum" i aquest treurà més vots dels que hi ha al cens.

I com que vot són trunfos, hauran de començar-se immediatament a conèixer les conseqüències.

La primera mesura que adoptaran els "Riegos y Fuerza del Ebro", una vegada anuhat el seu contracte amb l'Ajuntament, serà anar a recollir els comptadors, tallar les comunicacions elèctriques i horroritzint-se!, deixar la ciutat a les fosques!!

Els abnegats ciutadans que hauran llençat la papereta a l'urna, ja començaran a vacilar; no sabran si prendre's-ho amb cullera o amb forquilla.

Per nosaltres, rai.

Nosaltres que sempre hem enyorat aquesta visió fantàstica de la Tarraco Augusta sota els raigs penetrants, d'un blau immaculat, de la mare Lluna, haurem vist plasmades per fi les nostres il·lusions.

Tarragona a les fosques!

Es clar que els dies que la mare Lluna només tregui el nas, no donarà gaire bò passejar-se al capvespre per la Rambla.

Però les nits de Lluna plena, quedarem bocabadats davant la poètica perspectiva que oferirà la Rambla amb els cartells lluminosos, sense llum i els enllumenats apardors, a les fosques; amb espelmes a cada tauleta, els cafès; els cinemes sonors emmudits i els "kioscs" de periòdics i les parades de "xurros", simulant hivernagues castanyeres a l'anèmica clara d'un llum "de ganxo".

* * *

Ahir, davant un "cooperativista" de soca-rrer vaig explicar un conte, adaptable a "l'affaire" amb "cua" política entre les dues (?) companyies de suministre de la llum, que els vaig a repetir a vosstes:

Una vegada hi havia un senyor que només tenia un parell de sabates; unes esplèndides sabates de xarol.

I naturalment, cada vespre en anar-se'n a dormir, se les trèia. (Crec que ho feia per no embrutar els llençols).

Clar que això no els interessa; però una cosa porta l'altra.

L'operació de treure's les sabates no és feia gens complicada ni difícil.

El que ja era més complicat, era el tornar-se-les a posar l'endemà al matí, en llevar-se.

El bon home es sentava sobre el llit i es passava hores i hores reflexionant i preguntant-se:

— "Jaumet! Quines sabates et posaràs avui?"

I el mateix que en el conflicte de la llum només hi haurà una sortida; posar-se les que tenia.

Vostès també ho creuen així, veritat?

Doncs el "cooperativista" de soca-rrer hi trobà una altra solució: (?)

— Podria llevar-se descalç i anar-se'n al carrer Major a comprar-se unes espadenyes, home!

JOEL

El Conseller del Treball en Tarragona

Avui arribarà a la nostra ciutat el conseller del Treball de la Generalitat, honorable senyor Alexandre Gallart, procedent de Reus.

La seva visita tindrà per objecte estudiar el funcionament de la Delegació del Treball i Jurats Mixtos de Tarragona i Reus, i a més, imposar al senyor Emili Vila en nom de l'honorável governador general de Catalunya les insignies de la creu de la República que li fou concedida últimament.

Aquesta cerimònia tindrà lloc a l'una de la tarda al saló d'actes de la Comissaria delegada de la Generalitat a Tarragona.

Articles per a la neteja
CASA AGUSTÍ, Apodaca, 5

Comisaría de la Generalidad

El comisario de la Generalidad visitó ayer, acompañado del ex comisario señor Vila y del representante del Ayuntamiento señor Ricomá, el Sanatorio Marítimo de la Rabasada, siendo recibidos por el inspector intercomarcal señor Fortuny, el administrador de la Casa de Asistencia Social señor Piñol y el arquitecto señor Monravá.

Con objeto de que todos los tarragonenses puedan capacitarse de la importancia social y humanitaria que puede tener el Sanatorio, el señor comisario interesaría de todas las entidades de la ciudad, con mayor motivo de aquellas compuestas principalmente por obreros de Tarragona, la organización de viajes colectivos a dicho Sanatorio, en la seguridad de que todo el que lo visite se convertirá en propagandista de una obra de tanta trascendencia.

El consejero de Sanidad y Asistencia Social ha aprobado a propuesta de esta Comisaría, un proyecto de depuración de aguas residuales del pueblo de Porrera.

Ayer cumplimentaron al nuevo comisario delegado de la Generalidad, los señores delegado de Hacienda, abogado del Estado y la Jefatura de Industria.

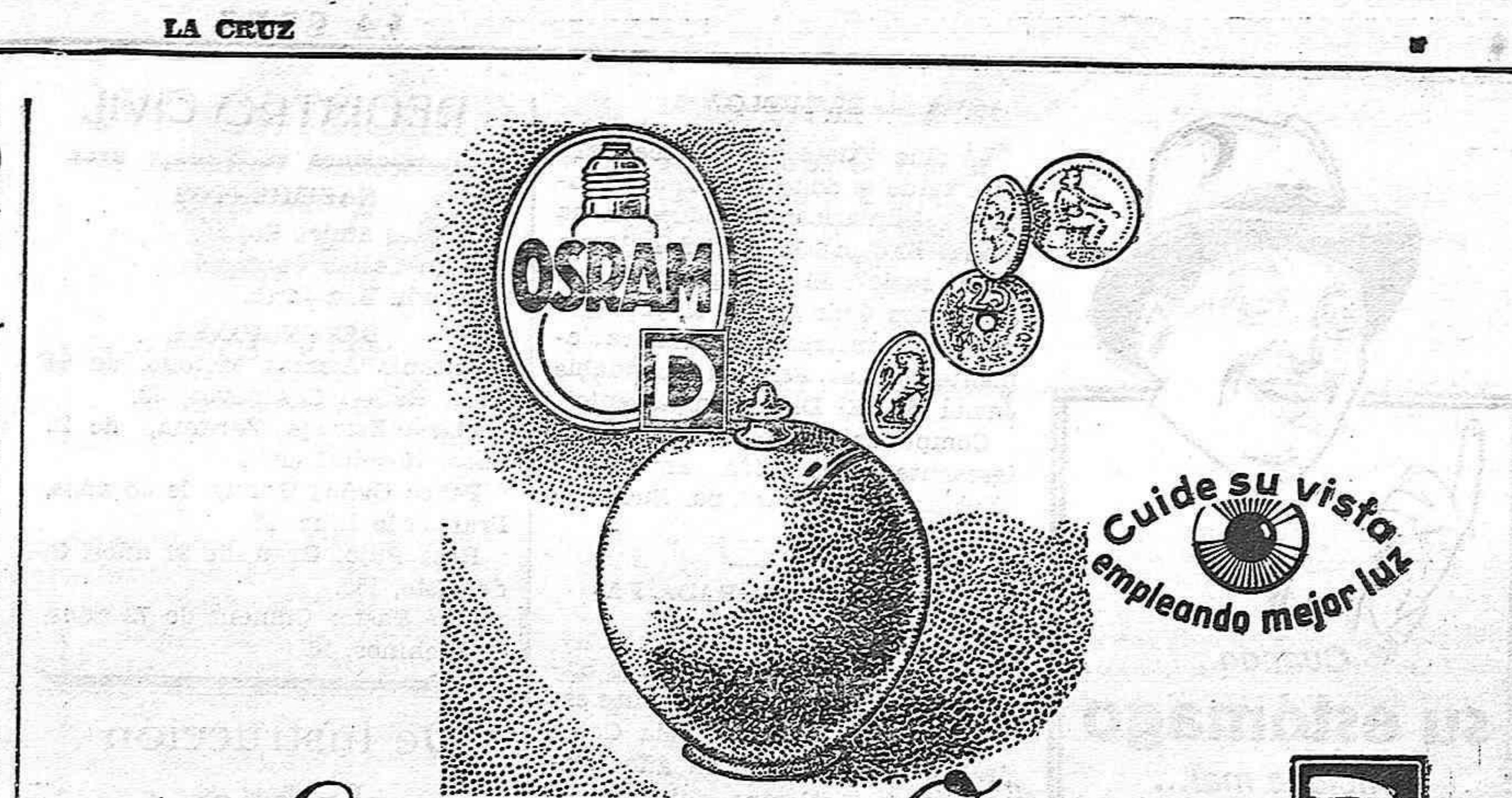
Casal catequístico de la Stma. Trinitat

LA FESTA DELS REIS

El Casal Catequístico de la Santísima Trinitat d'aquesta ciutat celebrarà avui, diumenge, la festa del repartiment de les joguines que els Tres Reis d'Orient portaren per als assistents als Catecismes parroquials (diari, dominical, Casat i platges).

Aquest matí, a dos quarts de deu, es dirà la Missa d'infants acostumada i durant l'ofertori es farà l'adoració de l'Infant Jesús acompanyada de cançons nadalenques. A la tarda, a les tres en punt, al camp del Casal (carretera de Barcelona, 50 bis), es jugarà un partit de futbol entre els equips primer i segon del Catecisme. Després es faran cucanyes caviades i concursos atlètics i d'esbargiment. Seguidament es repartirà un berenar entre tots els infants assistents al Catecisme (torrons i ensaimada) i acabat el berenar es farà el repartiment de les joguines a la sala del Casal.

Els directors del Casal Catequístico de la Santíssima Trinitat agraeixen profundament la gentilesa dels molts protectors de l'obra catequística que han posat, amb destinació als nostres infants, la seva sabata al balcó.

Lámparas Osram-D la hucha ideal de ahorro.

Ahorran tanto porque dan hasta un 20% más de luz sin más gasto. Con más y mejor luz preservan a Vd. sus ojos de la miopía prematura. Cada lámpara

OSRAM-D

de Doble espiral, lleva marcada su luz en Decalúmenes.

OSRAM, Apartado 251, Madrid

Mándeme gratis su folleto ilustrado de 32 páginas

"La buena visión"

Nombre: _____
Población: _____
Calle: _____
Provincia: _____

Suscripció festa Pro-Reis

Salvador Borrut, peix; Joan Baptista Garcia, id.; Josep Prats, id.; Josep Pons, id.; Salvador Vidal, id.; René Barbier, vins; Enric Vento-sa, id.; Societat Exportadora Tarragonense, id.; Dalmau Germans, id.; F. Huber, id.; Josep López Bertran, id.; Ferd. Steiner, id.; Rafel Escofet, mistela; Ferran de Castellarnau, dos objectes d'art; Josep Miria Roch, quatre carteres; Pujal (La Bocacalle), 12 jersey; Casa Malé, 24 corbates; Pere Vidal Gibert, 10 objectes de ceràmica; La Innovación, 12 parells de mitjons; Imprenta Pàmies, diversos objectes d'escriptori; Casa Huguet, 6 cinturons; F. Fuster, 4 sueters, 18 parells de mitjons; Dolç (Autobuses Tarragona), servei d'autobús.

Articles de celuloide
CASA AGUSTÍ, Apodaca, 5

COMISION DE ENSANCHE

Ayer se reunió la Comisión de Ensanche, aprobando después de ligera discusión el presupuesto ordinario.

La casa dels GUANTS

Ha rebut la CASA COCA el complet assortit de GUANTS en pell i llana per a la present temporada.

Garantia en les qualitats i economia en els preus.

CASA COCA

Casa de Pisa, 7, Tarragona

OTRA DENUNCIA

En Sarreal el vecino Juan Vives Contijoch ha denunciado a José

HOY

COLECTA Pro Culto y Clero en todas las iglesias de esta ciudad

Baldrich Porta, quien, con motivo de recoger las aceitunas de su propiedad, penetró en unión de cuatro jornaleros en su finca, causando daños a la sembradura.

PATRONATO DE HOMENAJE A LA VEJEZ DEL MARINO

La Junta del mismo ha acordado repartir a domicilio las entradas para el festival que se ha de celebrar en el Teatro Tarragona el día 16.

Los que deseen retirar localidades pueden dirigirse a la Delegación Marítima hasta el jueves al mediodía.

Articles de goma - Mangueres
CASA AGUSTÍ, Apodaca, 5

DENUNCIA

En Perelló la guardia civil ha denunciado al propietario del camión número T - 2071 Francisco Echevarría por circular sin la necesaria documentación.

Raspalls - Hules - Plomers
CASA AGUSTÍ, Apodaca, 5

ACCIDENTE DESGRACIADO

Ayer, a las seis de la mañana, en el kilómetro 290 de la carretera de Barcelona, sitio conocido por el "Moli del pas", ocurrió un accidente entre tres camiones cargados de mercancías, resultando destrozados.

A consecuencia del accidente resultaron con heridas de pronóstico reservado Olaguer Vila Blanch, de 23 años de edad, José Monguió Alentorn, de 26 años, y con heridas de carácter gravísimo José Bartolomé Bella, de 58 años, de La Figuera.

Los heridos fueron trasladados a este hospital.

Ortopedia - Troussaux per a parts
CASA AGUSTÍ, Apodaca, 5

Cuando su estómago funcione mal...

...no tome productos que tengan substancias que puedan ser peligrosas. Recurra siempre a los que se usan para ancianos y niños de pecho.

En los casos de acidez y dolor de estómago es maravilloso el

DIGESTÓNICO

del Dr. Vicente

VENTA EN FARMACIAS

DETENCION

Ha sido detenido Pedro Muñoz Liébana, autor de la sustracción de un bidón de aceite de la tienda de comestibles del Sr. Fábregas.

Sr. R. Odena

PROFESSOR DE TAQUIGRAFIA

S'ofereix per a l'ensenyanya taquigràfica a Societats, Col·legis i a domicili en hores convingudes. Mètode ràpid que en el curt temps de cruire 150 paraules per minut. El suficient per a pendre integrament un discurs.

Per informes: Rambla 14 d'Abril, número 63.

Antonio Segú

CORREDOR DE

FINCAS

MENDEZ NUNEZ, 21, bajos
TARRAGONA

Despacho, 1195
Teléfonos Particular, 1196

ACCION CATOLICA

Por dificultades de trámite en la concesión del traslado del sepulcro de San Fructuoso a su capilla de esta Catedral, se ha aplazado la celebración de la extraordinaria solemnidad que se venía preparando para el día de su fiesta. Se hará tan solo el triduo como estos últimos años y oportunamente lo anunciará la Junta diocesana de Acción Católica. Por tal motivo la propia Junta ha preferido diferir también para más tarde las Jornadas de Acción Católica, siguiendo entretanto los trabajos de organización.

PROPIETARIOS

Dispense de importante capital para invertir en propiedades.

Informaré

Augusto Serres
CORREDOR DE FINCAS
CARRETERA BARCELONA
núm. 49
TELEFONO 1352

"AGUA EN EL SUELO"

El cine "Metropol" ofrece para esta tarde la delicada, conmovedora y ejemplarísima producción nacional hablada en español "Agua en el suelo". El diálogo es de los hermanos Quintero y el protagonista está interpretado admirablemente por Luis Peña, el inolvidable Javier de "El Divino Impaciente". Completarán el programa, la interesante producción americana "Nacido para pelear", por Buck Jones, y "Dibujos".

FIESTA DE LA SAGRADA FAMILIA

La "Visita Domiciliaria de la Sagrada Familia", canónicamente establecida en la Sta. Iglesia Catedral, celebrará como en años anteriores, un solemne quinario en honor de la Sagrada Familia a cargo de los coros de la referida Asociación.

Comenzará el dia 29 del actual, terminando el dia 2 de febrero, fiesta de la Purificación.

Oportunamente se repartirán programas a los asociados.

MUSICA EN EL PASEO

Esta mañana de 11:30 a 13 la banda de música del regimiento de infantería número 18 ejecutará en el paseo de Santa Clara las siguientes composiciones:

"Soleá", pasodoble, Quiroga.

"Paria", tango, Ferrés.

"Don Gil de Alcalá", fantasía, Penella.

"Farandola de L'Arlesienne", Bizet.

"¡Ay. Maricruz!", pasodoble, Quiroga.

JOVENTUT FEMENINA D'ACCIO CATALICA

Prega a llurs associades que per tal de complir amb un deure de germanor i caritat vers la noia Maria Escabé de J. C. de Vilaseca, que morí ahir (a. C. s.) assisteixin al sant rosari que es dirà avui a dos quarts d'onze del matí en l'església de l'Hospital.

CURSET D'HISTORIA DE L'ART SAGRAT

La lliçó d'avui del curset d'Història d'Art Sagrat, que explica el doctor Pere Batlle al Paedagogium, serà sobre "L'escultura gòtica del segle XV".

Serà ilustrada amb projeccions i començarà a dos quarts de dotze en punt.

DE SOCIEDAD

El Exmo. Cardenal de Toledo, salió ayer tarde para La Riba. El lunes irá a Barcelona, desde donde partirá para Madrid y Toledo, deteniéndose en Calatayud.

Ayer tarde llegó a esta ciudad el Exmo. y Rdmo. Dr. D. Valentín Comellas, Obispo de Solsona, a quien acompañan los Dres. D. Antonio Berenguer y D. José Viladot, hospedándose en este Palacio Arzobispal.

De paso para Valencia estuvieron ayer en esta ciudad los señores Casellas-Farguell, que durante muchos años habían residido entre nosotros.

Ayer se celebró en la iglesia de San Francisco de ésta el matrimonial enlace de nuestro amigo el culto maestro nacional de Santa Coloma de Queralt, don Juan Martí Guinovart, con la simpática señorita Dolores Martí de Argila.

Los recién desposados han emprendido el acostumbrado viaje de novios.

Nuestra enhorabuena.

Francés e Inglés

por experto professor nativo

Clases generales, particulares y a domicilio.

Mr. Alex S. Rensonne

ACADEMIA COTS - Apodaca, 7

REGISTRO CIVIL

Inscripciones verificadas ayer

NACIMIENTOS

Dolores Amigó Rojals.
Juan Callao Capdevila.
Ramón Brú Jerez.

DEFUNCIONES

Antonio Alcaraz Merono, de 64 años, Rafael Casanovas, 33.

Maria Estradé Manresa, de 20 años, Hospital civil.

Pedro Cañas Garcia, le 55 años, Prat de la Riba, 26.

Rosa Pujol Grau, de 91 años, C. del Este, 152.

José Pastor Climent de 72 años, Capuchinos, 16.

De Instrucción Pública

EXAMENES EN LAS ESCUELAS NORMALES

En la "Gaceta de Madrid" aparece la siguiente orden:

"El plan de estudios de la Carrera del Magisterio primario establecido por decreto de 30 de agosto de 1914, ha sido sustituido por el vigente desde 29 de septiembre de 1931 y otro transitorio de cultura general para adaptar la nueva organización a los derechos adquiridos por los en aquella fecha aspirantes a ingreso en las Escuelas Normales. Es conveniente liquidar cuantas modalidades académicas hubieran de regirse por el primero de dichos planes de Estudios, por cuanto que su asistencia contemporánea con el vigente origina en el actual régimen de transición de uno a otro una dualidad de métodos y prácticas a los que es conveniente poner término."

Por estas consideraciones.

Este Ministerio ha acordado que con relación a todos los alumnos de las Escuelas Normales del Magisterio primario que hayan cursado estudios por el plan de 30 de agosto de 1914 y por el transitorio a que se refieren los artículos adicionales del decreto de 29 de septiembre de 1931, y el de 5 de junio de 1933, se verifiquen exámenes en el corriente mes de enero de cuantas asignaturas dichos alumnos tengan pendiente de aprobación."

Armario

Se dea adquirir uno grande y en buen estado.

Ofertas en esta Administración.

Esportives

EL PROGRAMA ESPORTIU D'AVUI, ACI TARRAGONA

Heus ací a continuació els actes esportius que seran celebrats avui a la nostra ciutat, a bé fora d'ella, amb intervenció d'esportius locals.

FUTBOL

A les 2:45 de la tarda i camp de La Psdrera: Gran inatx, del torneig de Lliga, segona divisió, entre els titulars complerts, del Tarragona F. C. local, i de l'Amposta F. C.

A la mateixa hora, a Tàrrega: altres ematx, d'idèntica competició que l'anterior, a càrrec dels cercles Gimnàstic tarragoní, i titular del Tàrrega.

Mateixa hora, estadi de l'Avinguda Catalunya: Infantil del Gimnàstic, contra el La Nou F. C.

I pel matí, a les deu, també al camp del Gimnàstic: La "Tarragonina F. C." contra el reserva del Gimnàstic.

ATLETISME

A dos quarts d'onze del matí: Cross-country social de la Penya Athlètica Brú, amb sortida i arribada a l'Avinguda Catalunya.

CICLISME

A les vuit del matí: Sortida dels excursionistes de la Penya William Tarin, cap el Pantà de Riudecanyes.

VARIA

A les 3:30 de la tarda: Reunió general ordinària al Club Nàutic local.

ELS EQUIPS DE FUTBOL PER AVUI DEL GIMNASTIC I DEL TARRAGONA

Titular del Gimnàstic. — Sensacion, Dispés, Recasens, Borràs, Sala, Llopis, López, Gasulla, Herrero, Cortés i Palou.

Titular del Tarragona. — Boronat, Francés, Borràs, Perelló, Alegrét, Pechs, Rico, Poldo, Garcia, Guasch i Avià.

Reserva del Gimnàstic. — Alujas, Lluís, Jardí, Iturria, Gràcia, Gómez, Llombart, Thumber, Salvat, Dolc i Llimona.

Infantil del Gimnàstic. — Telesforo, Domingo, Casanova, Rosell, Padreny, Vinyeta, Santiveri, Sorines, Pérez, Corbatón i Leandro.

Pis principal

per a llogar en lloc cèntric, amb jardi, safareig, water, instal·lació elèctrica.

Raó: Martí i Julià, 18, primer, primera.

Riuoms

Amb gran esplendor, i extraordinaire concurrencia de fidels a tots els actes del culte, s'han celebrat en la nostra església, les tradicionals festes nadalenques.

Per la seva esplendidesa cal remarcar la festa organitzada pel "Casal de Joventut" amb motiu de la diada de Reis, que resultà altament simpàtica no tan sols per la mainada sinó també per a tots els que la presenciaren.

A les sis d'ella tarda de la vigília de Reus, un nombrós estol d'infants amb fanalets de variats colors, sortí del "Casal", dirigint-se a la plaça de l'Església per a esperar l'arribada de Ses Magests els Reis d'Orient que feren la seva aparició, acompanyats d'un gran seguici de patges i essent rebuts als acords d'una banda de música.

En mig de l'enorme entusiasme de la multitud allí reunida, es posà en marxa la comitiva que es dirigí vers el "Casal de Joventut", on s'hi donà la benvinguda, i després de breus discursos de salutació, es procedí, acte seguit a la repartició de joguines, recorrent tota la població, amb el mateix seguici de l'arribada, i constituint el seu pas pels nostres carrers una alegria immensa pels infants que els contemplaven bocabadats.

Be mereix la Junta organitzadora la més sincera felicitació per l'èxit i organització perfecta de festa tan magnifica.

Ha resultat un èxit esclatant la representació del drama "L'estel de Nazaret", que ha posat en escena la secció teatral del Grup de Joves Cristians, durant les festes nadalenques. El públic que ha omplert cada dia l'espaisa sala d'espectacles del "Casal" ha quedat altament satisfet per la perfecció i bon gust amb què ha estat representada la referida obra pastoril.

CARTELERA

SALO MODERN

Avui tarda i nit:

Documental.

"Roberta", per Irene Dunne i Fred Astaire.

"El crimen del avión" per Edna Mary Oliver i James Gledson. Dibuixos.

TEATRE TARRAGONA

Avui tarda i nit:

Documental.

"Noches de tormenta", per Karen Morley i Paul Gavanagh.

"La simpatica huérfanita", per Shirley Temple. Dibuixos.

IDEAL CINEMA

Avui tarda:

Documental.

"Tierra de pasión" per Clark Gable i Jean Harlow.

"Dama por un día", per Warren William i Flenda Farrell. Dibuixos.

Radio Tarragona

PROGRAMA PER AVUI

Emissió única

A la 1:00: Senyals horaris pel cailló.

A la 1:05: Sardana.

A la 1:10: Música variada.

A les 2:00: Música de jazz.

A les 3:00: Fi de l'emissió.

PROGRAMA PER A DEMA

Emissió de sobretaula

A la 1:00: Senyals horaris pel cailló.